

Tárgy: megbízó tájékoztatásának elmulasztása, megbízás írásba foglalásának elmulasztása

**Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság
Fegyelmi Tanácsa**

Ügyszám: **2025. F. 156/10.**

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa [...] budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban a 2025. év július hó 7. napján megtartott nem nyilvános tárgyaláson, zárt ülésben meghozta és kihirdette az alábbi

határozatot:

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy [...] eljárás alá vont ügyvéd **szándékos fegyelmi vétséget** követett el, ezért

írásbeli megrovás

fegyelmi büntetéssel sújtja.

A Fegyelmi Tanács kötelezi az eljárás alá vont ügyvédet arra, hogy 80.000 Ft átalányköltséget 30 napon belül fizessen meg a Budapesti Ügyvédi Kamara pénztárába, vagy banki utalással teljesítse a Budapesti Ügyvédi Kamara bankszámlájára.

Indokolás:

A bejelentés és az előzetes vizsgálat:

A bejelentő beadvánnyal fordult a Budapesti Ügyvédi Kamarához, amelyben az eljárás alá vont ügyvéddel szemben kifogásolta, hogy nem megfelelően látta el jogi képviselét.

A bejelentés nyomán sor került az előzetes vizsgálati eljárás elrendelésére, amelyben megtörtént az eljárás alá vont ügyvéd felhívása igazoló nyilatkozat előterjesztésére.

Az eljárás alá vont ügyvéd a felhívást átvette. A felhívás azt is tartalmazta, hogy az eljárás alá vont ügyvéd köteles 8 napon belül az ügyre vonatkozó iratait csatolni, észrevételét pedig jogosult megtenni.

Az eljárás alá vont ügyvéd a felhívásra igazoló jelentést terjesztett elő, amelyhez iratokat is csatolt.

A fegyelmi biztos fegyelmi eljárást kezdeményező határozatot hozott. A fegyelmi biztos határozatában kifejtett álláspontja szerint a bejelentés megalapozott, mivel a rendelkezésre álló okiratok alapján alapos gyanú merült fel arra, hogy az eljárás alá vont ügyvéd azzal a magatartásával, hogy

- nem látta el a bejelentő képviselét, nem nyújtott be perfelvételi iratot, nem jelent meg a bírósági tárgyaláson, helyettesítéséről nem gondoskodott,
- a megbízás létrejöttékor nem tájékoztatta a bejelentő arról, hogy a tárgyaláson való megjelenés elmulasztásának milyen következményei lehetnek,
- a megbízás írásba foglalását elmulasztotta,

megsértette az Üttv. 1. § (1) és (3), a 28. § (3), a 29. § (1) és (2), a 34. § (1) bekezdését, valamint Ügyvédi Etikai Szabályzat 2.4. és 5.12. b) pontjának rendelkezését, amellyel az Üttv. 107. § a) pontjában meghatározott, 3 rb. szándékos fegyelmi vétséget követett el.

A Fegyelmi Tanács elnöke tárgyalást tűzött ki, melyre az eljárás alá vont ügyvédet és a bejelentőt megidézte.

Az eljárás alá vont ügyvéd beadványában bizonyítási indítványokat és kiegészítő észrevételeket terjesztett elő.

A Fegyelmi Tanács a kitűzött tárgyaláson meghallgatta az eljárás alá vont ügyvédet. A bejelentő szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg, távolmaradását írásban kimentette.

Az eljárás alá vont ügyvéd további iratokat csatolt.

A Fegyelmi Tanács folytatólagos tárgyalást tartott, ahol meghallgatta a bejelentőt. A tárgyaláson a Fegyelmi Tanács határozatot hozott.

A tényállás:

A bejelentő 2024. november 20. napján megbízást adott az eljárás alá vont ügyvédnek, hogy az illetékes bíróság előtt folyamatban lévő perben jogi képviselét teljes jogkörben ellássa.

A megbízás felvételét követően 2024. november 21. napján folytatólagos perfelvételi tárgyalásra került sor, amelyen a bejelentő, mint I. rendű alperes nem jelent meg, a tárgyalási jegyzőkönyvből pedig kiderül, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a képviseleti jogosultságát a meghatalmazása becsatolásával bejelentette, és arra hivatkozott, hogy a tárgyalásra felkészülni nem tudott, amelyre hivatkozással kérte a tárgyalás elhalasztását.

A felperes azonban a felkészülés elmaradását nem tartotta olyan indoknak, amely miatt a tárgyalás elhalasztásához hozzájárult volna és ezért kérte a tárgyalás megtartását. Az eljárás alá vont ügyvéd a tárgyalásra semmilyen érdemi nyilatkozatot nem terjesztett elő, mivel pedig a felperes kérte a tárgyalás megtartását a Pp. 190. § (2) bekezdése szerint úgy kellett tekinteni, hogy az ellenkérelem megalapozásához egyéb perfelvételi nyilatkozatot nem kíván, illetve nem tud tenni, és a perfelvétel lezárható.

A bíróság közölte a felekkel a bizonyítási terhet, majd a perfelvételi tárgyalást lezárta és az érdemi tárgyalásra új határnapot tűzött.

A következő tárgyalást megelőzően a bejelentő érdeklődött arról, hogy mi fog történni az ügyben és hogy van-e valamilyen előrelépés az ügyben. Az SMS-válaszban az eljárás alá vont ügyvéd arra a kérdésre, hogy az eljárás alá vont ügyvéd kikéri-e a bíróságról az iratokat, és felkészülnek-e a tárgyalásra, azt a választ adta, hogy igen, és a megelőző napon már az iratokat ki is kérte.

A felek közötti kommunikáció úgy folytatódott, hogy az eljárás alá vont ügyvéd megküldte az aznap érkezett tárgyalási jegyzőkönyvet, amelyben tájékoztatta a bejelentőt, hogy a tárgyalás elhalasztására nem került sor és a perfelvételi tárgyalást a bíróság lezárta. Közölte az új tárgyalási határnapot is.

A bejelentő ezt követően érdeklődött az eljárás alá vont ügyvédnél, hogy mikor tudják a tárgyalást átbeszélni, amelyre az eljárás alá vont ügyvéd azt a választ adta, hogy a bíróság még mindig nem küldte meg a peres iratokat és közölte azt is, hogy a december 10-ei tárgyaláson tárgyalási ütközése van és a néhány nap kevés a tárgyalásra való felkészülésre. Javasolta, hogy a bejelentő keresse meg dr. XY-t, hogy a képviselete ellátását a rövid határidőben tudja-e vállalni.

A 2024. december 10-ei tárgyaláson az eljárás alá vont ügyvéd nem jelent meg, helyettesítéséről nem gondoskodott, erre tekintettel a bíróság tájékoztatta a bejelentőt, hogy amennyiben jogi képviselővel jár el, a jogi képviselő távolmaradását a fél mulasztásának kell tekinteni. A bejelentő a tárgyaláson érdemben védekezni nem tudott, majd a bíró a tárgyalást berekesztette és határozathirdetésre halasztott.

A keresetet a bíróság elutasította.

A bejelentő álláspontja szerint az eljárás alá vont ügyvéd nem látta el a képviselést és nem jelent meg a bírósági tárgyalásokon.

Az eljárás alá vont ügyvéd a vizsgálati szakban benyújtott védekezésében előadta, hogy „nekem sem az ügyre, sem a tárgyaláson való jogi képviselőre nem volt megbízásom”. Előadta továbbá azt is, hogy a bejelentő kérte azt, hogy pertaktikai szempontból ne jelenjenek meg a tárgyaláson és kérik annak elhalasztását.

Az eljárás alá vont ügyvéd azt állította, hogy a meghatalmazása kizárólag a halasztás iránti kérelem előterjesztésére és az iratok beszerzésére terjedt ki, és ezért nem is jött létre közöttük megbízás, így annak írásba foglalására sem került sor.

Az eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi szakban benyújtott beadványában fenntartotta, hogy megbízás nem jött létre, a bejelentő csak személyes konzultáción vett részt. Erre tekintettel ügyvédi megbízási szerződés nem keletkezett. A bíróságon az első tárgyaláson a bejelentő kérése alapján nem jelent meg. Álláspontja szerint kizárólag a bejelentőnek felróható, hogy későn fordult ügyvédhez. A bejelentő korábbi jogi képviselője a háttérből továbbra is segíti a bejelentőt, aki egyébként maga is rendelkezik jogi végzettséggel. A bejelentőnek több ügyvédje is van, illetve korábban több ügyvédnél is volt személyes konzultáción. A bejelentő peres ügyei mind sikertelenek, nem képes belenyugodni, hogy 30 millió forintot elveszített.

A tárgyaláson az eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi felelősségét nem ismerte el. Előadta, hogy a bejelentő november 19-én felhívta, 20-án bejött, 21-én volt a tárgyalás, utána mikor ő érdeklődött, hogy van-e valami a bíróságtól, jelezte neki, hogy nincsen. Ezt követően megkapták a tárgyalási jegyzőkönyvet, amiből kiderült, hogy nem halasztotta el a bíróság a tárgyalást, hanem megtartásra került és lezárta a perfelvételi szakot. Ez egy csütörtöki nap volt, és ő azon a hétvégén elutazott 15 napra. Ott előtte még beteg is volt, amit szintén alá tud támasztani. Be volt állítva az e-mailje is, hogy tájékoztassa az ügyfeleket, hogy irodán kívül van, de ő ennek ellenére nézte azokat. December elején külföldről megírta a bejelentőnek, hogy nem tud a tárgyalásra elmenni és egyébként külföldön is van és tárgyalás ütközése is lenne. A december 4-ei e-mailben tájékoztatta erről, amiből számára is egyértelmű volt, hogy ajánlott maga helyett egy helyettest, akivel fel is vette a bejelentő végül a kapcsolatot. Ha a bejelentő november 20-án abban reménykedett, hogy másnapra talál egy ügyvédet, akkor mivel december 4. és december 11. között több, mint egy hét volt, szintén találhatott volna egyet.

A fegyelmi tárgyaláson meghallgatásra került a bejelentő, aki előadta, hogy a halasztást nem tudja, hogy hogy melyikük vetette fel. Ő is tisztában van vele, hogy halasztást egyszer lehet kérni, azzal az indokkal, hogy fel tudjanak készülni az ügyre. Előadta, hogy az eljárási szabályok a halasztásról nem jöttek szóba a tanácsadáson. A meghatalmazás tartalmát nem korlátozták. Annyiról volt szó, hogy kikéri az anyagot az ügyvéd és utána meglátják, hogy mit tudnak tenni. Nem hangzott el konkrétan, hogy képviselni fogja, de feltételezte, hogy ha kikéri az iratokat és írnak egy megbízást, akkor képviselni fogja. Az volt az elképzelése, hogy a következő tárgyalásra együtt fognak felkészülni. Nem gondolta, hogy csak az irat kikérésére szól a megbízás. A 2024. december 4-ei üzenetváltással kapcsolatban azt gondolta, hogy elvileg még nem tartottak ott, mert nem beszélték át az anyagot. A 2024. december 10-ei tárgyalással kapcsolatban felhívta az ügyvédet, akit megadott az eljárás alá vont ügyvéd és ő azt mondta, hogy nem tudott róla, hogy a kolléga ajánlotta. Ezután keresett egy másik ügyvédet, akinek adott egy másik megbízást. Nem volt még új ügyvédje a december 10-ei tárgyalásra, január 10-re volt új ügyvéde. Ott nem gondolt a tárgyaláson senkire akkor, amikor a jogi képviselőjéről beszélt, általánosan nyilatkozhatott. Egyedül volt, de a bírónő rákényszerítette, hogy ügyvéddel jelenjen meg, bár korábban személyesen járt el.

Az eljárás alá vont ügyvéd a tárgyaláson a felelősségét részben elismerte abban a körben, hogy nem készült írásbeli megbízás, amiben rögzítésre került, hogy mi a megbízás tárgya, azaz, hogy csak irat kikérésre és tárgyalási halasztás kérésére irányult a megbízás.

A fegyelmi biztos végindítványa:

A fegyelmi biztos a tárgyaláson előterjesztett végindítványában a határozatban foglalt tényállást megváltoztatta, és a megjelent tanú vallomására tekintettel a fegyelmi eljárás kezdeményező határozata tényállását akként tartotta fenn, hogy a megbízás alapján a bejelentő elképzelése és szándéka az volt, hogy az eljárás alá volt ügyvéd szerezzé be az ügyre vonatkozó iratokat és egyben kérje a tárgyalás elhalasztását, mert ő is tudatában volt annak, hogy az iratok hiányában ilyen rövid idő alatt felkészülni nem lehet. Ezt követően az iratok beszerzésére, részletes tényvázlat felvételére már nem került sor és a bejelentő a 2024. december 10-ei tárgyalást követően új jogi képviselőt bízott meg. Ez alapján a megbízási írásba foglalására vonatkozó kötelezettség elmulasztása és az Ügyvédi Etikai Szabályzat 5.12 b) pontja szerinti jogkövetkezményekre való tájékoztatás elmaradására vonatkozó két szakasz tekintetében tartotta fenn az indítványát. Egy rendbeli szándékos fegyelmi vétségben indítványozta az eljárás alá vont ügyvéd felelősségének a megállapítását és az Üttv. szerinti írásbeli megrovás fegyelmi büntetést, mint legenyhébb büntetést indítványozta kiszabni, továbbá kérte az eljárás alá vont ügyvéd eljárási költségekben való marasztalását.

A Fegyelmi Tanács döntése és jogi indoka:

A fegyelmi biztos indítványa alapos.

A fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI.26.) MÜK szabályzat 1.4. pontja szerint a fegyelmi felelősség elbírálására – jogszabály, vagy szabályzat eltérő rendelkezése hiányában – a fegyelmi vétség elkövetése idején hatályban lévő rendelkezéseket kell alkalmazni.

A jelen eljárásban alkalmazott jogszabályok: az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 6/2018. (III. 26.) MÜK szabályzat (a továbbiakban: ÜESZ), az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Üttv.), valamint a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI.26.) MÜK szabályzat (a továbbiakban: FESZ).

Az **Üttv. 107. §** Fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló, szüneteltető vagy az ügyvédi tevékenység felfüggesztése alatt álló kamarai tag vagy nyilvántartásba vett természetes személy, ha

a) az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi kamara alapszabályában (a továbbiakban együtt: alapszabály), vagy etikai szabályzatban meghatározott köteleességét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi, vagy

b) ügyvédi tevékenységen kívüli szándékos vagy gondatlan magatartásával az ügyvédi hivatás tekintélyét súlyosan veszélyezteti.

Jelen eljárásban a Fegyelmi Tanácsnak azt kellett elbírálnia, hogy az eljárás alá vont ügyvéd megsértette-e a fenti jogszabályi és etikai előírást és ezzel megvalósított-e az Üttv. 107.§ a) vagy b) pontjában megfogalmazottakat kimerítő magatartást.

Az Üttv. 1. § (1) bekezdése szerint az ügyvédi hivatás - jogi szakértelemmel, törvényes eszközökkel és módon, a közhatalmi szervektől függetlenül – az ügyfél jogai és jogos érdekei érvényesítésének, kötelezettségei teljesítésének elősegítésére, az ellenérdekű felek közötti jogvita – lehetőség szerinti – megegyezéssel történő lezárására irányuló tevékenység, amely tevékenység magában foglalja az igazságszolgáltatásban való közreműködés.

Az Üttv. 1. § (3) bekezdése értelmében az ügyvédi tevékenység gyakorlójának az ügyvédi tevékenységet lelkiismeretesen, a legjobb tudása szerint, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolnia.

Az Üttv. 28. § (3) bekezdése értelmében a megbízási szerződés alapján a megbízott jogosult és kötelezett minden olyan cselekmény elvégzésére, amely a rábízott ügy szabályszerű ellátásával jár.

Az Üttv. 29. § (2) bekezdése értelmében az (1) bekezdés szerinti írásba foglalás elmaradása a megbízás érvényességét nem érinti, de ilyen esetben a megbízás tartalmának bizonyítása a megbízottat terheli.

Az Üttv. 29. § (1) bekezdése értelmében a megbízási szerződést írásba kell foglalni, tekintettel arra, hogy az Üttv. 27. § (1) bekezdés a) pontja szerint az ügyvédi tevékenység megbízás alapján folytatható.

Az Üttv. 34. § (1) bekezdése értelmében, ha az ügyvédi tevékenység gyakorlásához az ügyfél képviselete szükséges, a képviseleti jog létesítéséről meghatalmazást kell kiállítani a megbízott részére.

Az ÜESZ 2.4. pontja alapján az ügyvédi tevékenység gyakorlója nem tanúsíthat olyan magatartást, amely ellentétes az ügyfél jogos érdekével.

Az Ügyvédi Etikai Szabályzat 5.12. b) pontja a megbízott az ügyfél által előadott tényállás keretei között a létrehozni kívánt jogügylet, megtenni kívánt jognyilatkozat várható közvetlen jogkövetkezményeire vonatkozó tájékoztatással ellátni az ügyfelet.

A Fegyelmi Tanács tényként állapította meg, hogy a felek között létrejött meghatalmazás nem tartalmaz semmilyen korlátozást az ügyvédi képviselet terjedelmére vonatkozóan. A 2024. november 21. napján kelt tárgyalási jegyzőkönyvet az eljárás alá vont ügyvéd részére kézbesítette a bíróság és annak 3. oldalán a bíróság a következő tárgyalásra (2024.december 10.) az eljárás alá vont ügyvédet, mint I. rendű alperesi képviselőt név szerint is megjelölve megidézte. Ezekből a körülményekből az eljárás alá vont ügyvédnek észlelnie kellett volna, hogy a bíróság úgy tekint rá, mint a bejelentő jogi képviselőjére.

Az eljárás alá vont ügyvédnek a megbízás elvállalásakor tisztában kell lennie azzal, hogy képes-e az adott ügy ellátására és amennyiben képviseleti jogosultságát bejelenti a bíróság előtt, megfelelő hivatkozási alap a tárgyalási határnap elmulasztását illetően nem lehet az, hogy az ügyben felkészülni nem volt ideje. Ugyanígy a meghatalmazás benyújtását követően jogosulttá válik az ügy iratainak megtekintésére is, így a tárgyalásra való felkészülésnek sem lehet akadálya az, hogy a bíróság a perben keletkezett iratokat nem küldi meg közvetlenül az eljárás folyamán abba becsatlakozó jogi képviselő részére. A bejelentő fegyelmi tárgyaláson tett nyilatkozatával szemben az eljárás alá vont ügyvéd nem tudta kétséget kizáróan bizonyítani a tájékoztatás megadását. Az eljárás alá vont ügyvéd által az eljárás irataihoz csatolt „TÉNYVÁZLAT” elnevezésű okiratot pedig nem csak a bejelentő nem írta alá, hanem eljárás alá vont ügyvéd sem.

A Fegyelmi Tanács egyetértett a fegyelmi biztos álláspontjával abban, hogy az eljárás alá vont ügyvéd azzal a magatartásával, hogy a megbízás létrejöttkor nem tájékoztatta a bejelentőt arról, hogy a tárgyaláson való megjelenés elmulasztásának milyen következményei lehetnek, megsértette az Üttv. és az ÜESZ fent felhívott rendelkezéseit, különös tekintettel az ÜESZ 5.12.b) pontjára.

A Fegyelmi Tanács tényként állapította meg, hogy a felek között írásbeli megbízási szerződés nem jött létre. Az eljárás alá vont ügyvéd ezt a tényt maga sem vitatta, felelősségét e körben az utolsó tárgyaláson elismerte. Az eljárás alá vont ügyvéd azzal a magatartásával, hogy a megbízás írásba foglalását elmulasztotta, megsértette az Üttv. 29. § (1) bekezdését.

A Fegyelmi Tanács a határozat meghozatala során a bizonyítási eljárás alapján megállapított tényállásból indult ki. A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint a tényállásból egyértelműen megállapítható, hogy az eljárás alá vont *a jogkövetkezményekről való tájékoztatás és a megbízási szerződés írásba foglalásának elmulasztásával az Üttv. 107. § a) pontjában meghatározott 1 rb. szándékos fegyelmi vétséget követett el.*

A Fegyelmi Tanács a büntetés kiszabása során a fegyelmi biztos álláspontjával értett egyet és az Üttv. 108. § a) pontjában írt írásbeli megrovás fegyelmi büntetést alkalmazta, mivel álláspontja szerint az elkövetett fegyelmi vétség nem olyan mértékű, hogy az súlyosabb büntetés, azaz pénzbírság kiszabását vonná maga után.

A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint a legenyhébb büntetés alkalmazása összhangban van az elkövetett vétség súlyával, a fokozatosság elvével és kellő visszatartó erőként szolgálhat a jövőre nézve az eljárás alá vont ügyvéd számára.

A Fegyelmi Tanács a büntetés kiszabása során súlyosító körülményként értékelte az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi előéletét.

Enyhítő körülményként kellett ugyanakkor értékelni az eljárás alá vont ügyvéd részbeni beismerését.

A Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvédet az Üttv. 142. § (2) bekezdése és a FESZ 40.2. a) pontja alapján kötelezte a fegyelmi eljárás átalányköltségének megfizetésére.

A Fegyelmi Tanács a FESZ 40.9. pontjában írt, méltányolható körülményeket nem talált, különös tekintettel arra, hogy az eljárás alá vont ügyvéd nem közölte előző évi nettó jövedelmét, ezért az átalányköltség összegének mérséklésére nem látott lehetőséget.

A Fegyelmi Tanács határozata 2025. szeptember 26. napján jogerős és végrehajtható.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság – 2025. F. 156.)